

Λοιπὸν μιὰν ἀγγιδίτζαν
 Μὲ δείχνει, σὰν καρφίτζαν,
 Καὶ λέγει σοβαρά.
 Εἶδες κοντάρι ἄλλο,
 Ὡς αὐτὸ μεγάλο,
 Στὴ γῇ κάμμιᾱ φορᾷ;
 Τὸν λέγω, εἷς ἀχόμη
 Παιδᾶκι δίχως γνώμη,
 Δὲν ξεύρεις τί λαλεῖς.
 Καὶ σὰν λωλὸ καυχᾶσαι,
 Χωρὶς νὰ συλλογᾶσαι
 Τὸ, πῶς παραλαλεῖς.
 Ἐγὼ λωλό; φωνάζει,
 Καὶ τὴν ἀγγιδίᾳ ἄρπάζει,
 Κ' εἰς μιὰ ματιοῦ ῥοπή
 Στὸ στῆθος μου τὴ γγίζει,
 Καὶ ὅλον μὲ φλογίζει
 Παντοῦ, σὰν ἀστραπή.
 Καὶ λέγ', ἰδὲ καὶ πείσου,
 Καὶ πλέον συλλογίσου,
 Καὶ κύτταξε καλὰ,
 Νὰ μὴν αὐθαδειάζης,
 Καὶ νὰ παραπειράζης
 Τὸν ἔρωτα πολλά.